

Emosie en gevoel

Zjweëve in emosie
Driev op gevoel
Dich sjtorte in de wermde
En dan is 't weer keul

Zoeë verlupt os leëve
Tussje werm en koud
Were vier heen en weer gesjlingerd
Jonk zoeëwaal es oud

Tussje die emosies
Sjlingere vier heen en weer
Tot os keërske is opgebrend
En sjlont dan de vermuijde oge neer
Wiel Roeselers

Allerhillige

De grafsjting zint gepoetst
en verseert mit blómme,
't weëd winkter,
gee blad miee aa inne tak,
de natoer is aan 't versjtómme.

In de kirk weëd noe gebeënd,
vuur ós leefste die gesjtórve zint,
die ruste in de kouwe eëd,
mit hat en zieël bemind,

'n Troan blinkt in ós oge
en dinke v'r trük,
wie wier ze vreuger zoge,
en dinke aan dat aod geluk.

Mar loat ós óch d'r aa dinke,
aan al wat noe besjteet,
doa mieë aandach aa goan sjinke,
dat is... woeë 't noe óm geet.

Thei Janssen †

Allerzieële

Doa zit, op een vuur heur, te hoeëg benkske.
Ee paar roze gekluërde en ingevalle wengskes.
't Roeëzekrenske, de kralle bouw aafgesjlieëte.
De krelkes hubbe heur doer minnige sjtorm va 't leëve gerieëte.
De bibbere lupkes beweëge lestig op en neer.
Bie 't neëgste krelke vroeg ze; "Wie lang nog Hieër?"

Jan Halmans

Vervloage in de windj

De graver die zunt sjummig
Mer toch bontj gekluërd
De blome van 't noajoar
Hubbe 't get opgefluërd

't Dobbele gevoel
Van der allerhillige daag
Oetbundig bluijende blome
En toch 'ne zijwoare maag

Dan dinks doe weer aan vader
Of aan dat erm kindj
Aan al die sjoeëne herinneringe
Vervloage in de windj
Wiel Roeselers

November

Sjtijl ligk ozze gaad, get kaal.
Mit klure die zint al vaal,
Op de geraniums en begonias noa.
Die sjtond wie volop zoeëmer doa.
Ongertussje meene vier, dat 't verklure huuët.
Mit 'n hel kluur, die ee bietje sjtuurt.

't Is huj zoeë ech november stjil
En juus of ich neet noa binne wil.
Sjoeën ligk noe ozze gaad
't Noajoar is waal get erg naat.
Die rouw is garoet neet te besjrieve,
Ich wool nog effe boete blieve!
Jan Halmans

't Is weer Vasteloavestied

't Is weer vasteloavestied,
Dat wille vier noeëts mieër kwiet.
Op d'r 11e van d'r 11e begint 't weer,
't fieës van sjpas en plezeer.
In de adventstied inne korte sjtop,
Mér vanaaf januari gont vier op noa d'r top.
D'r prins lieët zich zieën van zieën biste kantj,
En trikt dan mit zieëne road van 11 doeër 't vasteloavendslandj.
Doomit kondigt heë de koms aa van de drie dul daag,
Drie daag woeë in nieks mot en alles maag.
Vier zunt mit die daag allemoal beklop,
En zitte de welt op ziene kop,
Zoeë woar 't ooch oeëts bedach,
Kieke in d'r sjpeegel mit inne gulle lach!
Dooch mit, amuseer dich en geneet van de tied,
Dan hub-ste ooch later ginne sjpiet!
Ron Logister.